

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobkyně: V. A., nar. X,
bytem X,
zastoupené JUDr. Kateřinou Švecovou, advokátkou,
sídlem Šafaříkovy sady 2455/5, 301 00 Plzeň,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963,
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha,

o žalobě ze dne 13.7.2021 proti rozhodnutí žalované ze dne 24.6.2021 č.j. X, o invalidní důchod,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 28. 4. 2021 č.j. X, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek §

38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

2. Žalobkyně v žalobě tvrdila, že rozhodující příčina poklesu pracovní schopnosti měla být posuzujícím lékařem, respektive následně žalovanou, posouzena dle jiné položky vyhlášky, která by odůvodňovala vznik invalidity. Pokud žalovaná dospěla k jiným závěrům, pak takto učinila v rozporu s objektivními odbornými nálezy, které jsou součástí spisové dokumentace. Žalobkyně trpí silnými bolestmi zad, má velmi omezený pohyb bederní i krční páteře, bolest jí vystřeluje do obou kolen, napadá na pravou dolní končetinu. Žalobkyně není schopna předklonu, má silné bolesti při každém pohybu. Pravidelně užívá léky na bolest. Uzavírá se, že žalovaná nedostatečně zohlednila zdravotní stav žalobkyně a jeho funkční důsledky, v důsledku čehož dospěla k nesprávnému závěru o tom, že zdravotní stav žalobkyně neodpovídá invaliditě dle ZDP.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla její zamítnutí s tím, že ve věci byl lékařem OSSZ Plzeň - město dne 25. 3. 2021 vyhotoven posudek o invaliditě, dle něhož se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zdp, není invalidní dle ustanovení § 39 odst. 1 zdp. Z důvodu nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. Žalovaná tedy dne 28. 4. 2021 vydala rozhodnutí č. j. X, kterým žalobkyni zamítla žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zdp a s přihlédnutím ke Smlouvě mezi Českou republikou a Moldavskou republikou o sociálním zabezpečení č. 85/2012 Sb. m. s., a rozhodnutí bylo potvrzeno. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně v zákonné lhůtě uplatnila námitky. Žalovaná v rámci řízení, o námitkách přezkoumala invaliditu žalobkyně ve smyslu ustanovení § 5 písm. i) a § S odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb. S ohledem na uvedený posudek žalovaná vydala napadené rozhodnutí ze dne 24. 6. 2021, č. j. X, kterým námitky žalobkyně zamítla a předchozí rozhodnutí ze dne 28. 4. 2021, č. j. X, potvrdila. Žalovaná je přesvědčena, že posudky vypracované lékařem OSSZ Ostrava a lékařem pracoviště ČSSZ Ostrava, odd. lékařské posudkové služby, byl plně posouzen a zjištěn zdravotní stav žalobkyně.
4. V replice žalobkyně navrhla provést důkaz výsledkem znalce MUDr. Zdeňka Bešty a zároveň předložila jeho znalecký posudek. Uvedla, že dne 7. 4. 2020 v zaměstnání při zvednutí těžkého břemena uklouzla a spadla a následně trvají bolesti. Po návratu do pracovního procesu není pro bolest schopna přizpůsobit se pracovnímu tempu a s částí péče doma jí musí pomáhat členové rodiny. Podle posudku žalobkyně trpí poúrazovým omezením hybnosti bederní páteře těžkého stupně, tj. zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. Odd. E, položka 1c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., (středně těžké funkční postižení), event. položka 1d) téže vyhl. (těžké postižení). Žalobkyně v replice také připomněla, že ji u posudkové komise z důvodu značných bolestí nebylo možné žalobkyni ani vyšetřit.
5. Soud doplnil dokazování o posudek PK MPSV Z 6.10.2021, podle něhož žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. 24.6.2021, nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%. Žalobkyně byla

posuzována jako operátorka výroby. Podle vyšetření a zhodnocení neurologem v komisi k jednání přišla bez opory. Udávala bolest v kříži a do celého pravého stehna, končící u kolene. Po celou dobu přítomnosti v komisi stála, nemohla se ani posadit, byla schopna si lehnout pouze na břicho. Vyšetření rozsahu hybnosti bederní páteře nešlo posoudit pro výraznou bolestivost. Závěr byl chronické lumbalgie, udávaná bolest do DK nemůže být kořenového charakteru, neboť končí u kolena, nemocná není schopna přesně sdělit, kudy bolest jde. Průběh bolesti nesplňuje žádný dermatom. Dominuje chronická bolest s výraznou nadstavbou. Posudková komise MPSV shodně s OSSZ a lékařem ČSSZ určila rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bolestivý páteřní syndrom bederní (fasetový syndrom L5/S1) v kontextu se syndromem pravostranného S1 skloubení. V souladu s doloženými lékařskými nálezy a na základě vyjádření neurologa v komisi, hodnotila PK MPSV dané postižení funkčně jako lehké, bez doprovodné radikulopatie a setrvalých projevů kořenové iritace, bez známek nervového poškození, s absencí patologického nálezu v rámci zobrazovacích vyšetření (MR, CT) neprokazujících stenozu páteřního kanálu, významnější herniální protruzi či výhřez, případně obratlový posun. V souladu s uvedenými skutečnostmi hodnotila posudková komise ve shodě s OSSZ i ČSSZ ztrátu pracovní schopnosti v kapitole XIII, odd. E, pol. 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20 %. Při zohlednění dynamické poruchy verifikované v bederním úseku zapříčiněné výraznou algickou problematikou, spolu s přihlédnutím k mírné S1 artroze a coxartroze I. - II. st., které jsou popisovány v rámci RTG vyšetření a při současném zohlednění profese posuzované, volila PK MPSV horní hranici odpovídající procentní limitaci 20%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položka 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. Nelze hodnotit dle stejné kapitoly, oddílu, položky, písmene c) nebo d), neboť se nejedná o středně těžké ani těžké postižení více páteřních úseků s recidivujícími nebo trvalými projevy kořenového dráždění, s těžkým poškozením nervů, se závažnými parézami, svalovými atrofiemi, se symptomatologií neurogenního močového měchýře nebo závažnými poruchami funkce svěračů. Výsledná míra poklesu pracovní schopnosti činí 20% a neodpovídá invaliditě. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není posuzovaná schopna výkonu těžké fyzické práce, práce spojené s manipulací těžkými břemeny, práce ve vynucených neměnných polohách, v chladu, vlhku, průvanu. Je schopna odpovídajícího pracovního zařazení respektujícího uvedená omezení, s možností střídání poloh sed-stoj. Uváděné subjektivní obtíže nemají odpovídající objektivní korelát v doložených odborných nálezech.

6. Žalobu soud neshledal důvodnou.
7. V prvním žalobním bodě žalobkyně především nesouhlasila s mírou poklesu pracovní schopnosti 20%. Dále žalobkyně v žalobě tvrdila, že rozhodující příčina poklesu pracovní schopnosti měla být posuzujícím lékařem, respektive následně žalovanou, posouzena dle jiné položky vyhlášky, která by odůvodňovala vznik invalidity. Žalobkyně se tak neztotožnila ani se zařazením podle položky vyhlášky. Podle ní by měla být rozhodující příčina poklesu pracovní schopnosti posouzena podle jiné položky, než jak to bylo učiněno.

8. Soud tyto námitky neakceptoval, neboť míra poklesu pracovní schopnosti do 20% i zařazení omezení pracovní schopnosti podle konkrétní položky přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, byly i v tomto řízení potvrzeny jednoznačně třetím posudkem Ministerstva práce a sociálních věcí. Tudíž mezi jednotlivými rozhodujícími důkazy – odbornými lékařskými posudky, konkrétně mezi posudky OSSZ a ČSSZ opatřenými ve správním řízení a posudkem PK MPSV pořízeným v řízení před soudem, nejsou žádné rozpory. Všechny tři posudky se shodují v tom, že se jedná právě o tuto míru poklesu pracovní schopnosti a o postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, pol. 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Žalobkyně ani předloženým posudkem neurologa MUDr. Zdeňka Bešty tento závěr nijak nezpochybnila, neboť se nejednalo o posudkového lékaře, který by posuzoval míru poklesu pracovní schopnosti, nýbrž o výpočet případných náhrad za bolestné a ztížení společenského uplatnění v důsledku pracovního úrazu. Z téhož důvodu soud neprovedl navržený důkaz výslechem tohoto znalce pro nadbytečnost.
9. V žalobě žalobkyně konečně poukázala na to, že má zdravotní problémy spočívající v tom, že má velké bolesti a omezený pohyb. Trpí bolestmi zad, má velmi omezený pohyb bederní i krční páteře, bolest jí vystřeluje do obou kolen, napadá na pravou dolní končetinu. Žalobkyně podle svého vyjádření není schopna předklonu, má silné bolesti při každém pohybu. Ani tento žalobní bod soud neshledal důvodným, neboť subjektivní potíže a vlastní vyhodnocení zdravotního stavu nejsou důvodem k uznání invalidity nebo ke změně jejího stupně či data jejího vzniku, když tato musí být objektivně zjištěna, a to osobou k tomu oprávněnou – posudkovým lékařem. Subjektivní potíže popisované žalobkyní samy o sobě nemohou závěr posudkové komise zvrátit.
10. Důkaz revizním posudkem nebyl proveden z toho důvodu, že nevznikly žádné rozpory mezi jednotlivými důkazy - posudky provedenými posudkovými komisemi. Dle názoru soudu skutkový stav je tím dostatečně zjištěn bez důvodných pochybností. Pokud se stále žalobkyně domnívá, že její bolesti se postupně zvyšují, nebo že se dokáže stále méně pohybovat, nejvhodnějším postupem je v takovém případě podání nové žádosti o invalidní důchod, kdy bude posuzován i aktuální stav, nejen tedy stav ke dni napadeného rozhodnutí, což bylo v daném případě datum 24. 6. 2021. V rámci nového správního řízení je možnost i zpětného posouzení zdravotního stavu žalobkyně, pokud se její zdravotní stav mění průběžně.
11. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl (*výrok č. I. rozsudku*).
12. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měla právo žalovaná, jež měla ve věci plný úspěch. Žalované však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadovala jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána (*výrok č. II. rozsudku*).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační

stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 13. prosince 2021

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně